

Μακάκος ὁ Σιληνὸς τῶν Ἰνδιῶν μίαν καὶ μόνην ἔχει σύζυγον διατελῶν ταύτη πιστὸς μέχρι τοῦ θανάτου.

Κατηγοροῦσι τοὺς ἀνθρωπομόρφους πιθήκους ὅτι ἀρπάζουσι τέκνα καὶ φυλάττουσιν ἐντὸς τῶν δασῶν γυναῖκας Μαλαισίας καὶ Αἰθιοπίδας. Καί τοι ὁ Σεβάζ ἀρνεῖται ὅτι ὁ Γορίλλας ἀρπάζει γυναῖκας, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ θεὰ γυναικῶν διεγείρει αὐτοῖς ἐρωτικὰς ὁρμάς.

Γεγονὸς τι συμβάν ἐν τῷ φυσιολογικῷ κήπῳ τῶν Παρισίων, ὅπερ διηγεῖται ὁ Μποσνάρ, ἀποδεικνύει ὅποια αἰσθήματα διεγείρουσιν εἰς τοὺς πιθήκους αἱ γυναῖκες.

Κυνοκέφαλός τις διέφυγε τοῦ θηριοτροφείου καὶ ἐπλήγωσεν ἕνα τῶν φυλάκων· οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ αὐτόν. Ἡ κόρη τοῦ φύλακος ἥτις ἐγνώριζε τὴν ἀγάπην τοῦ πιθήκου πρὸς αὐτήν ἔτρεξεν ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ κλωβοῦ καὶ εἶπεν εἰς παιδίον τι εὐρισκόμενον ἐκεῖ νὰ τὴν φιλήσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ πιθήκος, φοβερὰν ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ ὤρμησεν ἐν τῷ κλωβῷ ἵνα δήξῃ διὰ μέσου τῶν κιγκλίδων τὸν διεγείραντα τὴν ζηλοτυπίαν του.

Ἐκ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

(Ἔπεται συνέχεια.)

... Α

ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ

Ἐρημίτης ἔζη ἐν τῷ δάσει, μὴ φοβούμενος τὰ ἄγρια θηρία. Ὁ ἐρημίτης καὶ τὰ ἀγρίμια συνδιελέγοντο καὶ συνεννοοῦντο.

Ἡμέραν τινὰ ὁ ἐρημίτης ἦτο ἐξηπλωμένος ὑπὸ δένδρον· ἐκεῖ δὲ συνῆλθον ὅπως διανυκτερεύσασιν εἰς κόραξ, μία περιστέρα, μία ἔλαφος καὶ εἰς ὄφις. Τὰ ζῶα ταῦτα ἤρχισαν συζητοῦντα περὶ τῆς αἰτίας τοῦ ἐπὶ τοῦ κόσμου κακοῦ.

Ὁ κόραξ ἔλεγε:

— Ἀπὸ τὴν πείναν προέρχεται τὸ κακόν. Ὅταν κανεὶς τρώγῃ καὶ χορταῖνῃ, καὶ μένῃ ἐπὶ ἑνὸς δένδρου κλάκων, ὅλα τῷ φαίνονται ὠραῖα, καὶ καλὰ. Ἄλλ' ἂν μένῃ δύο ἡμέρας νῆστις, καὶ καλὰ. Ἄλλ' ἂν μένῃ δύο ἡμέρας νῆστις, δὲν θὰ ἔχη ὄρεξιν οὔτε νὰ ἴδῃ τὴν φύσιν. Θὰ εἶνε ἀνήσυχος, δὲν θὰ εἰμπορῇ νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν του· ἅμα ἐν τεμάχιον κρέατος εἰ καὶ χειρότερον ἀκόμη φανῇ ἐνώπιόν του, ῥίπτεται ἐπάνω του χωρὶς νὰ σκεφθῇ. Ματαιῶς τὸν κτυποῦν μὲ ξύλον, ἢ τοῦ ῥίπτουν πέτρας. Σκύλοι ἢ λύκοι ματαιῶς ἀρπάζουσι τὴν τροφήν ἀπὸ τοῦ στόμα του· δὲν τὴν ἀφίνει. Πόσους τοῦ γένους μας θανατοῦνε ἢ πείνῃ! Ἀπὸ τὴν πείναν προέρχεται ὅλον τὸ κακόν.

Ἡ περιστέρα ἔλεγε:

— Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ κακόν δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν πείναν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Ἀν ἐξῶμεν μόνου, δὲν θὰ ὑπεφέρομεν τόσον πολὺ, τοῦλάχιστον θὰ ὑπεφέρομεν μόνου. Ἐν ᾧ ζῶμεν πάντα κατὰ ζεύγη, καὶ ἀγαπῶμεν τόσον πολὺ τὴν σύντροφόν μας, ὥστε δὲν εἰμποροῦμεν νὰ εὐρωμεν ἡσυχίαν, μόνον αὐτὴν συλλογιζόμεθα: «Ἐφαγε; Μήπως κρούει;» Καὶ ὅταν ἀπομακρύνεται ὀλίγον, φοβερὰ ἀνησυχία μᾶς καταλαμβάνει. Μᾶς βασανίζει ἡ ὑπόψια μήπως τὴν κατεσπάρξει κανεὶς γύψ ἢ μήπως τὴν συνέλαβαν οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ἀρχιζομεν νὰ τὴν ἀναζητῶμεν, καὶ εἰς τὸ δίκτυον ἑνὸς ἀνθρώπου. Καὶ ἂν ἐγάθη ἡ σύντροφός μας δὲν τρώγομεν πλέον, δὲν πίνομεν πλέον, τὴν ζητοῦμεν μόνον καὶ κλαίομεν. Πόσοι ἀπὸ ἡμᾶς ἀποθνήσκουσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον! Ὅλον τὸ κακόν προέρχεται ὄχι ἀπὸ τὴν πείναν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Ὁ ὄφις ἔλεγε:

— Ὁχι, τὸ κακόν δὲν προέρχεται οὔτε ἀπὸ τὴν πείναν, οὔτε ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν κακεντρέχειαν. Ἄν ἐξῶμεν ἡσυχίαν, ἂν δὲν ἐζητοῦμεν φιλονεικίας, ὅλα θὰ ἦσαν πολὺ καλὰ· ἐν ᾧ ἅμα ἐν πρᾶγμα δὲν γίνη ὅπως τὸ ἐπιθυμοῦμεν, θυμόνομεν καὶ ὅλα μᾶς φαίνονται ἀνάποδα. Ἄλλο δὲν σκεπτόμεθα παρὰ πῶς νὰ ξεθυμάνωμεν τὸν θυμόν μας εἰς κάποιον. Καὶ τότε μανιώδεις συρίζομεν καὶ στρεφόμεθα καὶ ζητοῦμεν νὰ δαγκάσωμεν ὅποιον εὐρωμεν ἐμπρὸς μας. Καὶ δὲν λυπούμεθα πλέον κανένα· καὶ εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ δαγκάσωμεν τὸν πατέρα μας καὶ τὴν μητέρα μας, εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ φαγωθῶμεν μόνου μας, καὶ ἡ μαγία μας μᾶς ἐξολοθρεύει ἐπὶ τέλους. Ὅλον τὸ κακόν προέρχεται ἀπὸ τὴν κακεντρέχειαν.

Ἡ ἔλαφος ἔλεγε:

— Ὁχι, οὔτε ἀπὸ τὴν κακίαν, οὔτε ἀπὸ τὸν ἔρωτα, οὔτε ἀπὸ τὴν πείναν προέρχεται τὸ κακόν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν φόβον. Ἄν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ φοβώμεθα, ὅλα θὰ ἦσαν καλὰ. Οἱ πόδες μας εἶνε ἔλαφροὶ καὶ τρέχομεν πολὺ καὶ εἴμεθα βωμαλέοι. Κατὰ τῶν μικρῶν ζῶων ὑπερασιζόμεθα μὲ τὰ κέρατά μας· κατὰ τῶν μεγάλων μὲ τὴν ὠκυποδιάν μας. Ἄλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴ φοβώμεθα. Κλάδος τις τρίζει εἰς τὸ δάσος, ἐν φύλλον κινεῖται, τρέμομεν σύσσωμοι· ἡ καρδιά μας κτυπᾷ δυνατὰ ὡς νὰ ἐμελλε νὰ τιναχθῇ ἔξω ἀπὸ τὸ στῆθος, καὶ τρέχομεν, πετῶμεν ὡς βέλη. Ἄλλοτε περᾶ λαγῶς τις, ἐν πτηνὸν κινεῖ τὰς πτέρυγας του, μικρὸν κάρφος πίπτει· νομίζομεν ὅτι μᾶς καταδιώκει ἄγριον θηρίον καὶ τότε τρέχομεν ἀκριβῶς πρὸς τὸν κίνδυνον. Ὅτε μὲν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἕνα σκύλον εὐρισκόμεθα ἐμπρὸς ἑνὸς κυνηγοῦ, ὅτε δὲ καταφοβισμένοι τρέχομεν, χωρὶς νὰ ἠξεύρομεν ποῦ, κἀμνομεν ἐν πήδημα, καὶ πίπτομεν εἰς ἕνα κρημνὸν, ὅπου εὐρισκόμεν τὸν θάνατον. Κοιμώμεθα μὲ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν, πάντοτε ἀνήσυχου, πάντοτε περίτρομοι.

Δὲν εὐρίσκομεν ἡσυχίαν. "Ὅλον τὸ κακὸν προέρχεται ἀπὸ τὸν φόβον.

Τότε ὁ ἐρημίτης εἶπε :

— Οὔτε ἀπὸ τὴν πείναν, οὔτε ἀπὸ τὸν ἔρωτα, οὔτε ἀπὸ τὴν κακεντρέχειαν, οὔτε ἀπὸ τὸν φόβον προέρχονται ὅλαι αἱ δυστυχίαι μας, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἰδίαν φύσιν μας προέρχεται τὸ κακόν· διότι αὕτη γεννᾷ καὶ τὴν πείναν, καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὴν κακεντρέχειαν καὶ τὸν φόβον.

Λέων Τολστόϊ.

ΣΗΜΕΩΣΕΙΣ

Ἐταιρεία τις ἐπιστημονικὴ ἐν Οὐαλλίᾳ ἐρευνήσασα τὰ σπήλαια καὶ ἄντρα αὐτῆς εὔρεν ἵχνη τοῦ ἀνθρώπου ἀναγόμενα εἰς χρόνους καταπληκτικῶς ἀπωτάτους. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὁ ἀνθρώπος ἔζη αὐτόθι πρὸ 240,000 ἐτῶν. Ἐὰν δὲ στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς κοινῆς καὶ ἐτραυμένης γνώμης ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς πρὸ 6—7 χιλιάδων ἐτῶν θεωρήσωμεν ὡς μετρίαν τὴν πρόδον τῆς ἀνθρωπότητος, πόσον δὲν θέλομεν ἐκπλαγῆ μνησθάνοντες ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν πρὸ ἐτῶν 240,000 ὑπάρχοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ μακρὸν μακρότατον χρόνον οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα μόνον συνετέλεσαν εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ;

Ἐὐ ἀμερικανὸς φυσιοδίφης Maclok περιηγηθεὶς τελευταῖον τὰς χώρας τοῦ νέου Μεξικῆ, τοῦ Ἀριζόνου καὶ τμήματος τοῦ Παλαιοῦ Μεξικῆ ἀνεκάλυψε ἀνταγωνιστὴν τῆς μελίσης δεινόν, ἄγνωστον μέχρι τοῦδε, ἦτοι νέον γένος μυρμηκῶν. Οἱ μύρμηκες οὗτοι ὁμοιάζουσιν ἐντελῶς πρὸς τοὺς ἡμετέρους κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σώματος, εἶνε ὅμως ἰκανῶς μεγαλύτεροι τούτων. Ἡ ὀπισθία χώρα τοῦ σώματος των ἐκδύζει μέλι, κατὰ τὴν εὐγενεστίαν οὐδαμῶς ὑποδεέστερον τοῦ καλλιτέρου εὐρωπαϊκοῦ. Τὸ μέλι τοῦτο οἱ ἐγγῶροι ἐξάγουσι διὰ πείσεως τῶν ἐντόμων, 900 δὲ—930 μύρμηκες παρέχουσιν ἡμισυ χιλιόγραμμον μελίτος.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱερέων τῆς Ῥωσσίας ὁ «Osservatore Romano» δημοσιεύει τὰς ἐξῆς στατιστικὰς πληροφορίας ληρθεῖσας ἐξ ἐπίσημων πηγῶν. Ὁ ρωσικὸς κληρὸς ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μητροπολιτῶν, 15 ἀρχιεπισκόπων, 75 ἐπισκόπων. Μοναστήρια ἀνδρῶν ὑπάρχουσι 380 περιέχοντα 10,879 μοναχοὺς, γυναικῶν 171 περιέχοντα 17,907 μοναχὰς. Ὁ κατώτερος κληρὸς συνίσταται ἐξ 84,974 προσώπων διανεμημένων κατὰ διαφόρους βαθμούς. Τὸ κράτος δαπανᾷ διὰ μὲν τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν 6 ἑκατομμύρια ρουβλίων, διὰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον. Πλὴν τούτου δὲ ὑπάρχει καὶ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον 4 ἑκατομμυρίων πρὸς χρῆσιν τοῦ κλήρου.

Μελετᾶται νὰ γείνη ἐν Βρυξέλλαις ἐν ἔτει 1886 διεθνὴς ἐκθεσις πολεμικοῦ ὕλικου. Ἐν ταύτῃ ἐκτεθῆσονται πάντα τὰ ὅπλα, ὧν γίνεται σήμερον χρῆσις ἐν τοῖς κτὰ ξηρὴν καὶ κατὰ θάλασσαν πολέμοις, οἷον τυφέκια, καρβίναι, πιστόλαι, βεβόλδερ, πυροβόλα, μυδραλιοβόλοι, νάρκαι κλπ. Ἐν ἐτέρῳ τμή-

ματι θὰ ἐκτεθῶσι παλαιότερα ὅπλα, κατὰ τάξιν ἱστορικὴν. Ἐν τρίτῳ τμήματι θὰ ὑπάρχωσιν ἔργα τοῦ μηχανικοῦ, ἰδίως ὄχυρωματικά, καὶ ἐν τετάρτῳ θὰ ἐκτεθῶσιν εἰκόνες μαχῶν καὶ μεγάλων στρατηγῶν, Περιεργωτάτῃ ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκείνῃ ἔσται μεγάλη γέφυρα, κτεσκευασμένη ἐκ πολεμικοῦ ὕλικου, καὶ διήκουσα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῶν οἰκοδομημάτων τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ ἕτερον.

Ἡ πατρίς τοῦ τηλεφώνου, τῶν ραπτικῶν μηχανῶν καὶ ἄλλων τεραστίων ἐφευρέσεων, Ἀμερικὴ, παρασκευάζεται νὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς ναυπηγῆσεως ἀτμοπλοίου, ἐξαισίου τὸ μέγεθος. Ὁ καθηγητῆς καὶ μηχανικὸς Θεόφωτος ἀνήγγειλεν ὅτι, ἀντὶ ὀλίγων ἑκατομμυρίων, θὰ ἠδύνατο νὰ ναυπηγήσῃ ἀτμόπλοον, μέλλον νὰ διανύῃ ὡς οἱ σιδηρόδρομοι 75 χιλιομέτρων καθ' ὄραν καὶ νὰ μεταφέρῃ ἐπιβάτας ἐκ τοῦ παλαιοῦ εἰς τὸν νέον κόσμον καὶ τὴν ἀπαλιν ἐντὸς 3 1/2 ἡμερῶν. Ὁ μεγαλοπράγμων Βορειοαμερικανὸς, ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ ταχύτης πλοίου τινὸς ἀξέανται κατὰ λόγον τοῦ μήκους αὐτοῦ, φρονεῖ ἢ ὀρθότερον ἴσως εἰπεῖν φαντάζεται ὅτι δύναται νὰ ναυπηγήσῃ ἀτμόπλοον μήκους 800 (τὸ παμμέγιστον τῶν ἀτμοπλοίων, ὁ Μέγας Ἀνατολικὸς ἔχει μήκος 680 ποδῶν!) πλάτους 80 καὶ χωρητικότητος 38,000 τόνων. Εἰς τὸ μυθῶδες τοῦτο μέγεθος προστίθεται καὶ ἡ μυθῶδης δύναμις 250 χιλιάδων ἵππων, ἦτις θὰ καταναλίσκη καθ' ὄραν 3500 τόνους ἀνθράκων! Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μεταβιβάσῃται τοιαύτη τις δύναμις ἐπὶ τῶν ἐλίκων; Ὁ καθηγητῆς Θεόφωτος φρονεῖ σπουδαίως ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι δυσκατόρθωτον, ἀμφιβάλλεται ὅμως ἂν θὰ εὐρεθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ἑκατομμύρια πρὸς ναυπήγησιν τοῦ παμμεγέθους πλοίου, ὅπερ ἐπὶ τέλους ἐδέχεται νὰ διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας τοῦ μεγαλόφρονος ἐφευρετοῦ.

Ἐν τῇ μικρᾷ πόλει Walsal ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτῆρια τοῦ μνημείου τῆς Δωροθέας Wyndlow Pattison, τῆς πρώτης μετὰ τὰς βασιλισσᾶς γυναικὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἣς ἀνεγείρεται μνημεῖον. Ἡ περὶ ἧς ἡ τιμὴ αὐτῆς γυνῆ, γνωστὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς «ἀδελφὴ Δόρα» ἦτο ἰδρυτὴς τοῦ Kottage—Hospital ἐν Walsal καὶ ἀπέβρωσεν ὅλον αὐτῆς τὸν βίον εἰς θεραπείαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν.

Ὁ λοχαγὸς Π. εἰς τινὰ στρατιώτην.
— Βρὲ πόσον καιρὸ τὰ φορεῖς αὐτὰ τὰ παπούτσια;
Στρατιώτης. — Τρεῖς μῆνες, Κύριε Λοχαγέ.
Λοχαγός. — Βλέπεις λοιπὸν τί κατελάνος εἶσαι; Βρὲ ἢ ἀγελάδων φροῦσε τὸ πεσεῖ αὐτὸ ὡς ποῦ πῆθκανε, καὶ σὺ τὸ χάλασες ἔξω τρεῖς μῆνες;

Ἐν ἀμάξῃ:

— Γιατί, μπαμπά, ἐστάθηκε ἡ καρότσα;
— Γιὰ νὰ πληρώσωμε τὸ δημοτικὸν φόρο, παιδί μου.
— Πληρώνουνε φόρο καὶ ὅταν ἡ καρότσα εἶνε ἄδειαν;
— Δὲν ξέρω, παιδί μου· με' ἄδειαν καρότσα δὲν ἐπῆγα ποτέ μου.